

[Lorentzen.]

heri, alene af den grund, at byggeomkostningerne vel stort set er 200 pct. og mere højere, end de var i 1938, da husene blev bygget og fik lån i henhold til loven af 1938. Jeg går ud fra, at den høje regering meget hurtigt vil kunne godkende dette synspunkt. Noget lignende mener jeg må gælde for lån, der er ydet i henhold til loven af 1941, da byggeomkostningsniveauet her er omtrent det samme som for de lejligheder, der er bygget med lån i henhold til loven af 1938.

Mere vanskeligt kan det måske blive at finde de rigtige kategorier af ejendomme, når man kommer til loven af 1946. Forholdet er jo det, at der dér for det første er mange forskellige rentesatser, og bestemmelsen skulle jo efter vor mening omfatte alle lån, der er ydet i henhold til denne lov indtil 1954, dog med enkelte og ikke helt uvæsentlige undtagelser.

At undtagelserne ikke er uvæsentlige, vil allerede kunne ses deraf, at hvis man havde benyttet loven fuldt ud og var gået op til maksimumsrenten på 3½ pct. i henhold til loven, ville resultatet være blevet en merudgift for dem, der bor i lejlighederne, og en tilsvarende merindtægt eller lettelse for staten på 57 mill. kr., medens vort forslag kun går ud på at spare godt 30 mill. kr. — begge tal skal nok være nogenlunde rigtige, for det er dels boligministeriets tal, dels har vi søgt støtte til beregningen fra anden side.

Vi vil altså af denne gruppe først og fremmest undtage alt privat parcelhusbyggeri for mindrebemidlede, der har fået tilsagn efter den 25. maj 1951, og dernæst vil vi undtage byggeri for mindstbemidlede over hele linjen. Vi vil undtage det såkaldte bornholmerbyggeri, og vi vil undtage institutionsbyggeri og lån til supplerende teknisk udstyr.

I øvrigt indeholder vort forslag en henstilling til den højtærede minister om fortrinsvis at lægge forhøjelsen på renten, og selv om de ydelser, der i øjeblikket er tale om i henhold til loven af 1946, er meget varierende, vil man se, at vi i intet tilfælde har tænkt os en forhøjelse på mere end 1 pct., og i mange tilfælde når man slet ikke op på 1 pct.

Dernæst vil man se, at vi foreslår en deling af lånene efter det tidspunkt, ejendommen er taget i brug, og at vi har fire grupper. Inden for hver gruppe er der foretaget en deling: privat etagebyggeri, privat parcelhusbyggeri, socialt etagebyggeri og socialt parcelhusbyggeri. Det fremgår af det bilag, der ledsager vort forslag til folketingsbeslutning.

Alle herinde ved, hvad det drejer sig om, nemlig kort og godt, at vi mener, at den dispensation, som de skiftende ministre har givet ved lånenes stiftelse, er tiden stort set løbet fra, fordi priserne på ejendomsbyggeri stadig væk stiger og stiger, således at folk, der kommer ind i huse, der er bygget i dag, vil komme til at sidde til en husleje, som jeg går ud fra vil blive væsentlig højere, end den er i byggeriet i henhold til 1946-loven.

Det er jo rigtigt, som den højtærede økonomiminister siger, at det kan undersøges i et udvalg, hvordan forhøjelsen virker, og hvis den skulle virke for hårdt i nogle tilfælde, må vi se på det. Men jeg må mene, at de 30 mill. kr., særlig hvis man forhøjer renten, hvad vi ønsker, i høj grad må kunne kaldes en besparelse for staten. Naturligvis modsvares en besparelse ét sted altid af en udgift et andet sted; det kan man ikke komme uden om. Spørgsmålet er så, om denne besparelse er rimelig i forhold til den udgiftsforøgelse, der svarer dertil. Det er jo i virkeligheden spørgsmålet, og jeg har forstået den højtærede økonomiminister således, at han tog med en vis forsigtighed herpå, men dog ikke var fuldkommen fremmed for de tanker, som dette forslag giver udtryk for, og vi kan derfor håbe på en, om jeg så må sige, velvillig behandling i et kommende udvalg.

Jeg synes, at de to forslag, som er foresat henholdsvis af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. og af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, egentlig blev debatteret så voldsomt i går, at der for mig ikke vil være nogen som helst anledning til at sige mere om dem. Jeg kan heller ikke tænke mig, at de ærede forslagsstillere har ret meget mere at anføre end det, der blev fremført i går. Derfor skal jeg nøjes med at sige, at vi ikke kan medvirke til at gennemføre disse to forslag.